

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915000203
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6915000203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného K. D., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 20. januára 2016 odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 22.10.2015 sp.zn. OT/69/2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu ako aj o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému K. D. u k l a d á podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvineného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 5 (päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 22.10.2015 sp.zn. OT/69/2015 bol obžalovaný K. D. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 13.08.2015 v čase asi o 21.25 h v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť ako vodič po štátnej ceste I. triedy č. 50 v obci Figa, okres Rimavská Sobota osobné motorové vozidlo značky Opel Astra, evidenčného čísla Spolkovej republiky Nemecko: N čiernej farby, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Seč, kde pri kontrole sa dobrovoľne podrobil dychovej skúške za účelom zistenia prítomnosti alkoholu v dychu, kde mu bola dňa 13.08.2015 o 21.25 h nameraná hodnota v množstve 1,31 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu a vozidlo viedol aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp.zn. OT/34/2015 zo dňa 07.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.08.2015, okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 roky a 6 mesiacov.

Za to mu bol uložený podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný

trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní päť rokov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný K. D., a to prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že s trestom, ktorý mu uložil súd prvého stupňa, sa nestotožňuje. Vyslovil názor, že súd nie dostatočným spôsobom aplikoval ust. § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák., ktorý upravuje zásady pre ukladanie trestov. Podľa jeho názoru nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov nespĺňa podmienku individuálnej, ani generálnej prevencie, a to s prihliadnutím na to, akým spôsobom čin spáchal, aké boli následky, resp. pohnútky. Okrem toho súd prvého stupňa neprihliadol ani na jeho pomery a možnosti nápravy a vôbec sa nevysporiadal s tým, že výkon nepodmienečného trestu nezabezpečuje čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Samotná skutočnosť, že sa skutku dopustil šesť dní po predchádzajúcom právoplatnom odsúdení za obdobný trestný čin, podľa jeho názoru záver pre možnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody nedáva. Zdôraznil, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Namietal aj výšku uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní piatich rokov a vyslovil presvedčenie, že trest zákazu činnosti, spolu s navrhovaným trestom povinnej práce, by zákonnejším a spravodlivejším spôsobom splnil účel trestu tak, ako to má na mysli ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. Poznamenal, že on si naozaj dostatočne neuvedomil možné následky konania, a to najmä z dôvodu, že v deň spáchania skutku oslavoval narodeniny a tieto okolnosti ovplyvnili to, že pod vplyvom alkoholu viedol motorové vozidlo. Záverom dodal, že uloženým trestom bude trpieť najmä jeho rodina, nakoľko nemal možnosť zabezpečiť ju drevom na zimné vykurovanie.

Navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby mu odvolací súd uložil trest povinnej práce, prípadne iný trest, nespojený s výkonom trestu odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí tak obhajca obžalovaného, ako aj sám obžalovaný predniesli svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania a navrhli napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest nespojený s výkonom trestu odňatia slobody.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko považoval rozsudok prvého stupňa za správny a zákonný.

Na základe podaného odvolania odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ust. § 316 Tr. por. a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, týkajúceho sa uloženého trestu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Úvodom treba poznamenať, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 250 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijme (ako v tomto prípade), s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému nie je sťažnosť prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný následne nemôže právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.

Okrem toho z ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje iné, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Odvolací súd, radiac sa vyššie uvedenými ustanoveniami, sa potom zaoberal dôvodmi odvolania obžalovaného, ktoré sa týkali uloženého trestu.

V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nemá pochybnosti o tom, že skutok tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, obžalovaný spáchal, preto si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu uvedený skutok sa stal tak, ako to správne zistil a ustálil na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní prvostupňový súd.

Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy na rozhodnutie o treste, teda dôkazy súvisiace s profilom obžalovaného, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, na tento výrok nadväzujúce.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 3 predmetného ustanovenia, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 predmetného ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. a keďže u obžalovaného vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. n) Tr. zák., že bol už za taký trestný čin odsúdený, a preto postupom podľa § 38 ods. 4, lebo v prípade obžalovaného prevažoval pomer príťažujúcich okolností, zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a keďže odsúdený spáchal dva trestné činy, bolo potrebné v jeho prípade aplikovať aj ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. o úhrnnom treste. Na základe týchto skutočností, vzhľadom k tomu, že za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. zákon stanovuje rovnakú trestnú sadzbu odňatia slobody, a to až do dvoch rokov, aplikáciou ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo potrebné dolnú hranicu tejto trestnej sadzby zvýšiť o jednu tretinu, čo znamená, že u obžalovaného bolo možné ukladať trest odňatia slobody v sadzbe od osem mesiacov až na dva roky.

S týmto postupom prvostupňového súdu sa odvolací súd nestotožnil, pretože z ust. § 38 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. bráni dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti páchatelovi trestného činu. Páchatel totiž môže byť za naplnenie určitého znaku skutkovej podstaty potrestaný iba raz.

Tak zo skutkovej vety, ako aj právnej vety napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný K. D. mal sa protiprávnej činnosti dopustiť aj napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (§ 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.). Nakoľko táto skutočnosť je zákonným znakom uvedeného trestného činu, súd prvého stupňa nemal pri ukladaní trestu obžalovanému použiť v jeho neprospech aj ust. § 37 písm. n) Tr. zák. (že už bol za taký trestný čin odsúdený), lebo platí procesná zásada „ne bis in idem“, ktorá je vyjadrená v § 2 Tr. por. a následne v § 9 ods. 1 Tr. por.

Toto pochybenie prvostupňového súdu odvolací súd napravil s tým, že pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 289 ods. 3 Tr. zák., pričom vzhľadom na obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. a v súlade s ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, prihliadajúc najmä na pohnútku a spôsob spáchania činu, ako aj následok, nevynímajúc ani to, že obžalovaný sa protiprávneho konania

dopustil krátko na to, ako bol trestným rozkazom Okresného súdu v Revúcej sp.zn. OT/34/2015 zo dňa 07.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.08.2015 uznaný za vinného za ten istý prečin, teda za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Uložený trest v danom prípade zohľadňuje tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a je nevyhnutný na prevýchovu páchatel'a. Okrem toho odvolací súd, vzhľadom aj na kriminálnu minulosť obžalovaného, rešpektujúc aj ust. § 61 ods. 3 Tr. zák. uložil mu aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní päť rokov, lebo argumentáciu súdu prvého stupňa v tomto smere si osvojil.

Keďže obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, tak pre výkon trestu bol v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k tomu odvolanie obžalovaného bolo len čiastočne dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.